

**„Szelíd szemed, Úr Jézus, jól látja minden vétkeket,
Személyemet ne vesse meg szelíd szemed, Úr Jézus!”**

**329. (Steenback Lars 1811-1870,
Podmaniczky Pál 1855-1949)**

„házak tele mindenféle jóval, amelyet nem te halmoztál fel, ásott kutak, amelyeket nem te ástál, szőlőskertek és olajfák, amelyeket nem te ültettél, jóllakván vigyázz, meg ne feledkezz az Úrról, aki kivezetett Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.”

Mózes 5. könyve, 6. rész

Mózes 5. könyvének 6. része egyrészt törvényt magyarázó szakasz, másrészt az isteni gondoskodás értelmezése is.

A teremtett világ rendjének felismeréséből származik a teremtő akarat tettek-ké formált erőtere, amelyet egyszerű szóval gondoskodásnak is nevezhetünk.

Ahogy a műszaki világ működési elvéhez tartozik az őt megteremtő ember gondoskodása, a gép is igényli, hogy egy kéz megolajozza az alkatrészeket. Ahogy a földművelő is a termést az agrárismeretek alkalmazásával, folytonos gazdálkodói tevékenységével készíti elő, úgy az embernek is, mint teremtett lénynek teremtője útmutatása szerint szükséges élnie azért, hogy léte alkotó lét legyen, és ne váljon ön-maga, mások és a környezet pusztító „terminátorává”. Ezért a legfőbb parancsnak kell tekintünk a szeretet parancsolatát.

Az isteni törvények életünk használati útmutatói. E parancsolatokban a világ működése mint szent akarat van jelen. Ha megtapasztaltam Isten szeretetét, akkor Isten gondviselésének ígézetében fogok élni. Ezért a Szeresd az Istent! - parancs sem parancs a szó hagyományos jelentése szerint, csak annak kifejezése, hogy életünk törvényei megkerülhetetlenek. Az Úr szeretetében élni a legfőbb öröm, az ősbizalom életre hívása. Az ő szeretetéből már születésünk előtt részesültünk, mert Isten szeretetéből születtünk mindannyian.

Ne felejtsük el tehát megválaszolni a kérdést! Mi a feladatunk? Ki a felebarátunk? A kérdésben nyilvánvalóvá lesz az isteni szándék. Szeresd felebarátodat mint önmagadat! - azaz szeretetből kell formálnunk emberi kapcsolatainkat.

Isten szeretetének kiáramlása a világra a te szerető magatartásod által válik valósággá földi életünkben.

**„Az élet, Jézus, nélküled teljes boldogtalanság.
Hajó háborgó tengeren, szelek, ha úzik, hajtják.
Támasztalan vergődve rajt', segílyt sehol sem látok.
Nem int felém, se rév, se part, s a hullám sírja tátog.**
25. Hammar Kaarlo, Turmezei Erzsébet

